

Chcę pójść do szkoły

Tydzień II

Zabawy rozwijające analityczne myślenie, elastyczność w działaniu, porozumiewanie się z innymi, motywację do działania, sprawność ruchową oraz twórczość

Małgorzata Rożyńska

stacja
rodzic

Chcę pójść do szkoły

Spis treści

Wprowadzenie – działamy	2
Tydzień 2.	4
1. To ja – superpierwszak	4
2. Gra do 10	5
3. Zgadywanki – jakie to zwierzę	7
4. Chcę zrozumieć swoje emocje. Wiem, co robić, kiedy pojawia się zawstydzenie	8
5. Poznaję świat różnymi zmysłami	13
6. Album z pamiątkami z wycieczki	15

Chcę pójść do szkoły

DZIAŁAMY

Drodzy Rodzice! Przed Wami kolejne wyzwanie. Wiecie już, że prowadząc mądre zabawy z dzieckiem, z pewnością przybliżycie je do osiągnięcia optymalnego poziomu umiejętności i kompetencji nieodzownych na starcie edukacji szkolnej. Dlatego z myślą o dzieciach przygotowujących się do szkoły opracowaliśmy takie zabawy, które mają zarówno oswoić je z „zadaniami szkolnymi”, jak i przynieść Wam wiele radości.

Umiejętności pomagających dziecku lepiej funkcjonować w szkole będziecie uczyć się w sposób najbardziej dla niego przyjazny i odpowiedni, czyli przez zabawę. Dlatego wszystkie przedstawione tutaj zabawy cechuje uniwersalizm i naturalność. Zawierają one wskazówki, jak je przeprowadzić oraz jakich będziecie potrzebować dodatkowych materiałów. Część z tych zadań możecie wykonać w domu: w pokoju, kuchni, podczas codziennych aktywności dziecka albo na spacerze. Te najprostsze możecie wykorzystać na przykład podczas urlopu.

Zabawy zamieszczone w tym materiale rozwijają przede wszystkim obszar głównej: **zdolności edukacyjne i artystyczne**. Ale przedstawiamy również aktywności, które podkreślą i wzmocnią inne ważne strony dziecka, takie jak: porozumiewanie się z innymi, twórczość, analityczne myślenie, sprawność ruchowa, motywacja do działania i elastyczność w działaniu.

Moje zawodowe doświadczenie utwierdza mnie w przekonaniu, że rodzice mogą wpłynąć na pełną sukcesów przyszłość dziecka, jeśli wykorzystają czas wakacji na mądrą zabawę z nim. Dlatego każdy rodzic, który zdecyduje się skorzystać z zamieszczonych tu propozycji zabaw (zaplanowanych na 4 tygodnie), ma możliwość stworzenia swojemu dziecku środowiska, które będzie w sposób optymalny sprzyjać jego wszechstronnemu rozwojowi.

Zabawy ułożone są w **cztery zestawy**. Każdy z nich zawiera 6 zabaw. Na realizację jednego zestawu przeznaczono jeden tydzień.

Dzięki materiałowi **Chcę pójść do szkoły** zdobędziecie wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego stymulowania rozwoju dziecka. Porzucicie więc myślenie, że dziecko „samo się” nauczy, i zacznijcie działać z pomysłem już od zaraz!

Chcę pójść do szkoły

Zabawy odnoszą się do obszarów:

Edukacja

Zdolności edukacyjne
i artystyczne

Twórczość

Myślenie

Analityczne
myślenie

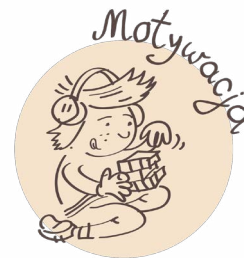
Sprawność
ruchowa

Porozumiewanie się
z innymi

Elastyczność
w działaniu

Motywacja
do działania

Chcę pójść do szkoły

Tydzień 2.

W drugim tygodniu będziecie wdrażać zabawy rozwijające twórczość, analityczne myślenie, sprawność ruchową, motywację do działania, elastyczność w działaniu oraz porozumiewanie się z innymi. Pobawicie się w rozpoznawanie elementów z otoczenia różnymi zmysłami. Zachęć też dziecko do zabawy, podczas której poćwiczysz autoprezentację. Przygotujecie również album z pamiątkami z wycieczki. A ponadto w zabawowy sposób będziecie rozwijać sprawność ruchową dziecka i doskonalić umiejętność przeliczania przedmiotów oraz wyznaczania wyniku odejmowania. Przeczytacie także bajkę Bratka i porozmawiacie o swoich emocjach – tym razem o zawstydzeniu.

Zabawa 1.

To ja – superpierwszak

Co jest potrzebne do zabawy:

- duże pudło, mikrofon (lub rurka po folii spożywczej)
- muzyka do tańczenia
- dowolny strój dla dziecka (lub farby do malowania twarzy)

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Zachęć dziecko do autoprezentacji. Najpierw porozmawiajcie o tym wszystkim, co dziecko wie na swój temat (np. dane osobowe i adres zamieszkania itp.). Potem przygotujecie miniscenę z dużego pudła – będzie to podwyższenie, na którym dziecko zaprezentuje się przed domową publicznością. Ty i pozostali członkowie rodziny zasiadacie na poduchach (dywanie) przed minisceną. Dziecko staje na niej przebrane w ciekawy strój i mówi „do mikrofonu”, kim jest, jak się nazywa, ile ma lat, kiedy ma

Chcę pójść do szkoły

urodziny, gdzie mieszka, jakie są jego ulubione potrawy, jakie lubi zabawy, co zamierza robić w przyszłości, czego chce się nauczyć w szkole itp. Dodatkową atrakcją będzie „popis artystyczny”, np. recytacja wierszyka lub zaśpiewanie piosenki albo zatańczenie do muzyki. Nie zapomnijcie o wykonaniu pamiątkowego zdjęcia.

Komentarz autora:

Warto wiedzieć, że zabawa ta przybliży dziecko do szkolnych sytuacji, w których powinno umieć się przedstawić, podać swoje podstawowe dane osobowe i adres zamieszkania.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 2.

Gra do 10

Co jest potrzebne do zabawy:

- mała piłeczka (lub woreczek z grochem)
- plastikowe butelki po wodzie mineralnej (10 sztuk)
- żetony, np. nakrętki, kapsle, guziki, fasolki (około 30 sztuk)

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

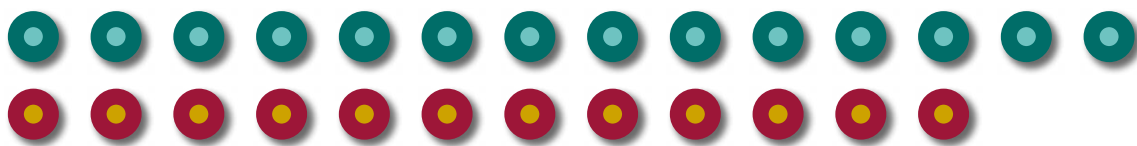
Ustawcie puste butelki w 2–3 rzędach. Potem ustalcie miejsce, z którego będziecie rzucać piłeczką w kierunku butelek (połóżcie sznurek, narysujcie linię itp.). Jedna trafiona (przewrócona) butelka to jeden punkt (żeton). Każdy z graczy rzuca 10 razy. Zaczyna najmłodszy uczestnik gry. Po każdej serii rzutów dziecko liczy przewrócone butelki (i żetony), a także ustala, ile butelek jeszcze stoi.

Chcę pójść do szkoły

Na koniec tej zabawy zachęć dziecko do policzenia wszystkich celnych rzutów (zdobytych żetonów). W tym celu powinno ono ułożyć w jednym rzędzie wszystkie żetony (swoje i rodzica) oraz policzyć je, po kolei dotykając palcem każdy z nich. Na końcu podaje liczbę wszystkich żetonów. Uwaga – jeśli ich przeliczanie będzie zbyt trudne dla dziecka, pomóż mu wykonać to zadanie.

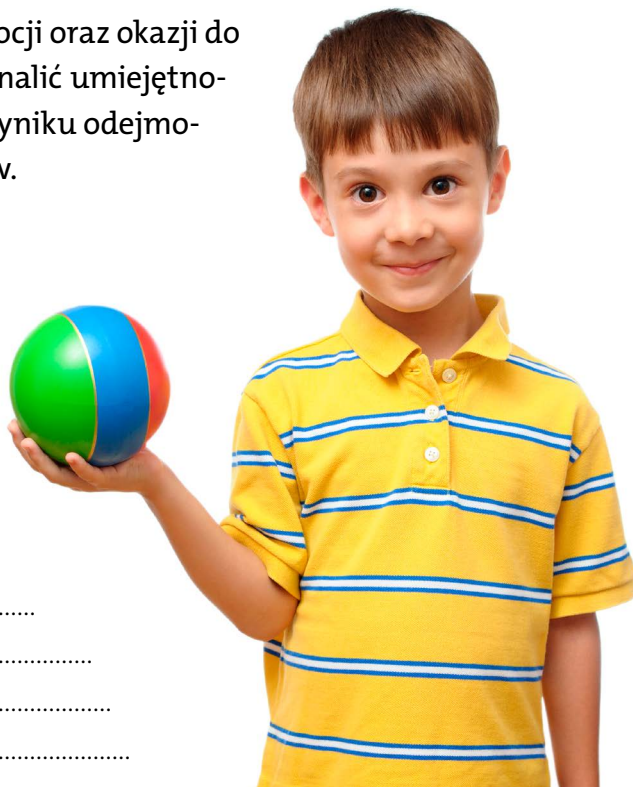
Zabawę warto powtórzyć kolejnego dnia. Wówczas możecie spróbować wykonać jeszcze dodatkowe, trudniejsze zadanie, czyli porównać wyniki z dnia poprzedniego i dzisiejszego. Może uda się Wam ustalić, który zbiór żetonów jest większy, a który mniejszy. Wówczas żetony należy ułożyć równo w dwóch rzędach, na przykład tak:

Komentarz autora:

Ta zabawa dostarczy Wam dużo emocji oraz okazji do ruchu. Dziecko będzie mogło doskonalić umiejętności przeliczania oraz wyznaczania wyniku odejmowania poprzez liczenie przedmiotów.

Jeśli zabawę powtórzycie kolejnego dnia, dziecko uzyska także możliwość rozwijania orientacji czasowej (co było „wczoraj”, a co jest „dziś”).

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....
.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Chcę pójść do szkoły

Zabawa 3.

Zgadywanki – jakie to zwierzę

Co jest potrzebne do zabawy:

- dobry humor i chęci

Miejsce:

łąka, pole, las – na spacerze lub po powrocie do domu w pokoju dziecka

Przebieg zabawy:

Zachęć dziecko do zabawy ruchowej opartej na naśladowaniu zwierząt na spacerze. Obserwujcie napotkane zwierzęta. Szczególnie zwracajcie uwagę na to, jak się poruszają. Potem je naśladowujcie. Biegajcie jak myszki (drobnymi kroczkami) albo pajęczki (na czworakach), chodźcie jak bociany (wysoko podnosząc kolana i machając ramionami jak skrzydłami) albo jak kaczki (przykucając i chowając dłonie pod pachy). Skaczcie jak żabki, omijając kamienie, i latajcie jak małe motyle (przysiadając na chwilę na kwiatku) bądź duże ptaki. Wykonajcie pamiątkowe zdjęcia. A potem po powrocie do domu urządźcie zgadywanki: „Jakie to zwierzę”.

Komentarz autora:

Wykonujcie tę zabawę przy różnych okazjach, zmieniając obiekty do naśladowania, ponieważ dziecko w klasie I powinno umieć naśladować precyzyjnie różne ruchy i gesty. Zabawa ta doskonali koordynację ruchową. Czworakowanie jest ważne również dla rozwoju ręki (stanowi przygotowanie do pisania).

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Chcę pójść do szkoły

Zabawa 4.

Chcę zrozumieć swoje emocje. Wiem, co robić, kiedy pojawia się zawstydzienie

Co jest potrzebne do zabawy:

- Bajka Bratka z serii bajek terapeutycznych: *Bajka o tym, że mówienie prawdy bywa bardzo trudne, dlatego powiedzenie jej świadczy o odwadze*
- pokrywka od słoika i plastelina

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

O tym, jakie korzyści wynikają z przyznania się do zachowań, które powodują pojawienie się zakłopotania, niepewności i wstydu, a także o tym, jak można nad nimi zapanować, opowiada *Bajka o tym, że mówienie prawdy bywa bardzo trudne, dlatego powiedzenie jej świadczy o odwadze*. Bajka uświadamia, jak można wyrażać uczucia w sposób społecznie akceptowany, aby móc lepiej komunikować się z otoczeniem.

Przeczytajcie ją wspólnie z dzieckiem, a następnie porozmawiajcie o tym, jakie uczucia przeżywali bohaterowie oraz jak sobie z nimi poradzili. Możesz zadawać następujące pytania:

- Co widzisz na ilustracji do bajki?
- Jakie uczucia przeżywała bohaterka bajki po tym, gdy powiedziała dzieciom o swoich planach wakacyjnych? Czy były to uczucia dla niej przyjemne? Jak się zachowywała Milena na placu zabaw? (Czy była spokojna i zadowolona?)
- Jak sądzisz, o czym „ostrzegł” Milenę wstyd? Jak wykorzystała jego siłę?
- O czym ważnym dowiedziała się Milena, rozmawiając z Bratkiem?
- Co miało znaczyć stwierdzenie Bratka: „Mówiąc prawdę, udowodnisz, że jesteś odważna”?

Pomóż dziecku w zabawowy sposób oswoić wstyd. Oto kilka sposobów na niwelowanie uczucia wstydu:

1. Rozmawiajcie, używając zabawek (misie). Możecie zadawać pytania: „Widzę, misiu, że czujesz się zawstydzony. Czy chcesz opowiedzieć o swoim wstydzie?”

Chcę pójść do szkoły

Małgorzata Rożyńska

BAJKA O TYM, ZE MOWIENIE PRAWDY BYWA BARDZO TRUDNE, DLATEGO POWIEDZENIE JEJ ŚWIADCZY O ODWADZE

***

Jeszcze wczoraj, marząc o przygodach i zabawie, zastanawiałem się, co będę robić na wakacjach. Może odwiedzę swoich przyjaciół? Albo zrobię coś egzotycznego i fascynującego, na przykład pojadę do Afryki na safari, by fotografować długoszyje żyrafy, przerażające lwy i olbrzymie słonie?

Dziś wydarzyło się coś, co sprawiło, że nie muszę się dłużej zastanawiać. Ale do rzeczy. Na przerwie odwiedziły mnie dzieciaki: Jaś, Grześ, Adaś, Ola i Żaneta. Zaczęły krzyczeć jedno przez drugie:

– Ale heca! Rozmawialiśmy o planach wakacyjnych i Milena powiedziała, że popłynie żaglowcem do Australii, do kraju kangurów! I że jednego przywiezie i będzie miała go w domu. To dopiero wakacje!

Wszyscy nagle zapragnęli mieć kangury i jechać do Australii! Ja też! Chciałem porozmawiać z Mileną o tej podróży, ale gdy ją spotkałem na placu zabaw, była przygnębiona. Niespokojnie żuła żelki.

– Poczęstuj się – wyciągnęła w moją stronę paczkę z żelkowymi miśkami. A potem powiedziała:

– Wiesz, ja to wszystko zmyśliłam... Mówiłam tak, bo chciałam się pochwalić czymś interesującym... Tak naprawdę jak zwykle pojadę do babci i dziadka na wieś. Lubię tam jeździć. Babcia i dziadek są kochani, czekają na mnie zawsze z jakąś niespodzianką... To od nich dostałam Żartownisia – i pokazała mi zdjęcie sympatycznego żółwika w terrarium, który jadł sałatę i rzodkiewkę. Zupełnie tak jak ja na śniadanie!

Chcę pójść do szkoły

– Milenko – powiedziałem serdecznie – uważam, że lepiej jest pojechać do kochających dziadków niż w obce nieznanne miejsce, gdzie nikt na ciebie nie czeka!

– Tak sądzisz? – zapytała niepewnie.

– Też chciałbym pojechać do kogoś, kto jest mi najdroższy. A na wsi można robić różne rzeczy, na przykład podziwiać łąny złotych zbóż, żółte pola rzepaku. No i jeść pyszne ziarno żyta!

Milenie ciągle jednak było ciężko na sercu.

– Ale jak ja teraz pokażę się dzieciom i skąd wezmę kangura? – spytała z nadzieją w oczach, sądząc, że coś poradzę.

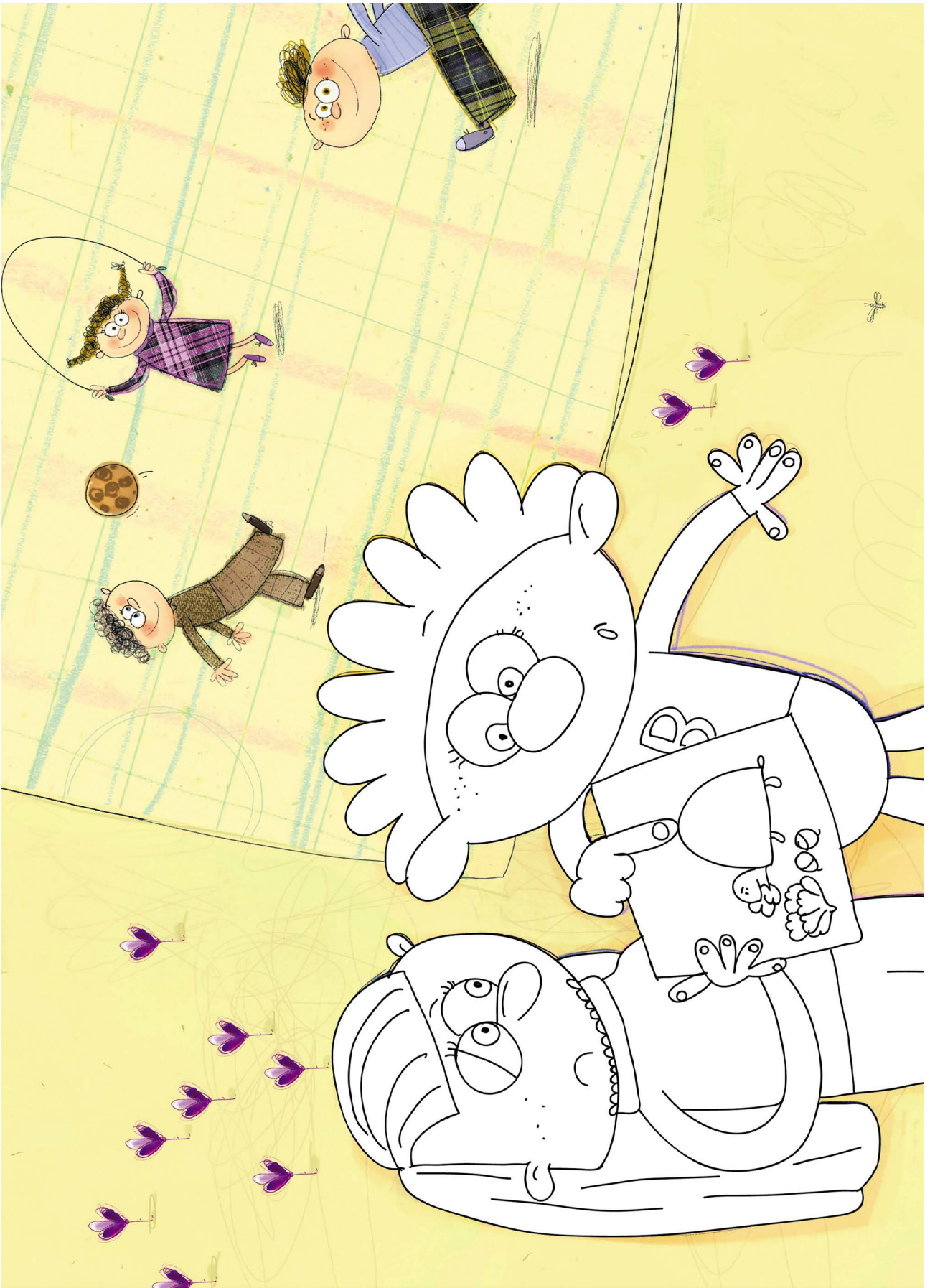
– Powiedz dzieciom to, co mi powiedziałaś. Ja zrozumiałem, oni też rozumieją... Mówiąc prawdę, udowodnisz, że jesteś odważna. Tylko odważni potrafią przyznać się do błędu.

Wkrótce Milena szczerze i otwarcie powiedziała dzieciom całą prawdę. Uważam, że postąpiła jak dzielny i odważny żołnierz.

I nie uwierzycie... właśnie otrzymałem zaproszenie od babci i dziadka Mileny! Czekają na mnie na wsi! Jakie to cudowne uczucie!

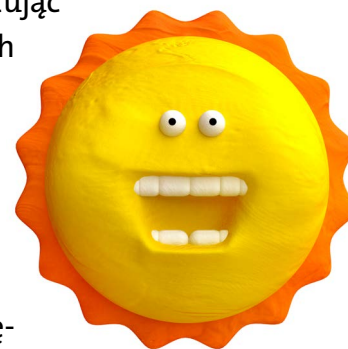

Chcę pójść do szkoły

2. Porozmawiaj z dzieckiem na temat zachowania, które spowodowało pojawienie się uczucia wstydu i sposobu jego zniwelowania dla dobrego samopoczucia.
  - W jakich sytuacjach czujesz wstyd?
  - Co dzieje się z Twoim ciałem, jakie myśli się pojawiają, gdy odczuwasz wstyd?
  - Co czujesz, gdy zrobisz lub powiesz coś, czego potem żałujesz?
  - W czym „Twój” wstyd może być pomocny? Jak można wykorzystać jego siłę?
3. Wykonajcie odznakę „TYLKO DLA ODWAŻNYCH” (wykorzystując np. pokrywkę od słoika i plastelinę). Porozmawiajcie, w jakich sytuacjach można ją przyznać.

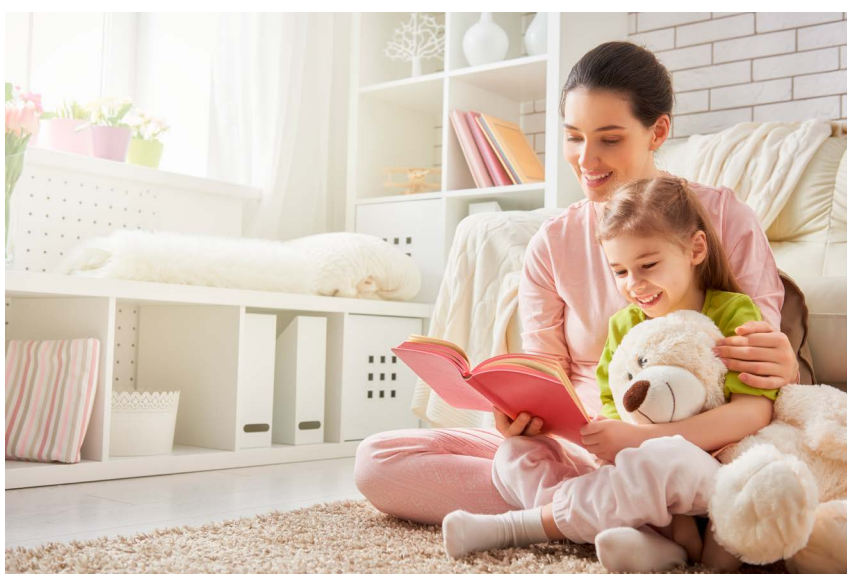

Komentarz autora:

Wstyd jest uczuciem, które może sygnalizować, że dostrzegamy różnicę pomiędzy nami i naszym zachowaniem a zachowaniem innych ludzi. Czasem pragniemy pokazać innym, że są między nami różnice, a czasem staramy się upodobnić do nich.

Wstyd może być pożyteczny, może nas ostrzegać i w ten sposób pozwala uniknąć wielu przykrości. Dzięki wstydowni wiemy, że nie można robić i mówić wszystkiego, co by się chciało. Dlatego korzystne jest zastanawianie się nad konsekwencjami tego, co chcemy robić (mówić) – czy na pewno będzie to dobre dla nas i innych.

Wstyd najczęściej jest na tyle nieprzyjemny, że pragniemy jak najszybciej się go pozbyć. I to daje siłę. Dziecko trzeba nauczyć, jak się z tym uczuciem obchodzić. Należy zacząć od tego, że trzeba je w odpowiednim momencie dostrzec. Nie jest to zawsze takie proste, bo wstyd bywa często przez nas ukrywany. Czasem jednak uwidacznia się, gdy staje się „problemem” w codziennych sytuacjach. Wstyd z pewnością

Chcę pójść do szkoły

utrudnia zabawę i naukę. Przeżywanie go przez dłuższy czas może być powodem pojawienia się trudnych zachowań u dziecka, np. markotności, niechęci do zabawy i nauki. Dziecko może zacząć o sobie myśleć, że jest gorsze, że jest do niczego. To prowadzi do osłabienia jego poczucia wartości i obniżenia samooceny. Pamiętajmy też, że zawstydzanie dziecka, zwłaszcza przed innymi osobami, może być powodem osłabienia naszych relacji z nim (nawet zamknięcia się dziecka przed rodzicem i utraty zaufania). Dziecko zawstydzane przy innych zazwyczaj czuje się zdezorietowane, gorsze, a niekiedy nawet poniżone. Dlatego w tej kwestii zawsze powinien zwyciężać rozsądek.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Zabawa 5.

Poznaję świat różnymi zmysłami

Co jest potrzebne do zabawy:

- różne przedmioty i obiekty w otoczeniu
- kartka i ołówek z listą przedmiotów do poszukiwania

Miejsce:

mieszkanie lub przestrzeń na dworze

Przebieg zabawy:

Zaproś dziecko do zabawy, podczas której będziecie poszukiwać rzeczy należących do różnych kategorii. Będziecie je rozpoznawać, angażując różne zmysły. Przygotuj kartkę z wypisanymi kilkoma kategoriami obiektów.

Znajdź 1 obiekt (rzecz, owoc itp.), który:

- jest kwaśny (np. cytryna),
- jest szorstki (np. wycieraczka do butów, szczoteczka do zębów),

Chcę pójść do szkoły

- jest cały czerwony (np. pomidor, kredka, truskawka),
- jest ciepły (np. woda, piasek nagrany przez słońce, kubek z herbatą),
- wydaje ciche dźwięki (np. kredki, gdy rysujemy; nożyczki; kartki w książce, gdy je przewracamy; klocki, gdy je układamy; płynąca woda),
- jest lekki (np. piórko, kartka),
- jest ciężki (np. kamień, butelka z wodą).

Następnym razem możesz łączyć kategorie.

Znajdź obiekt, który jednocześnie:

- jest żółty i zielony (np. jajecznica ze szczypiorkiem, zabawka),
- ma rzeźki zapach i jest mokry (np. szampon, mydło w płynie),
- jest ciepły i miękki (np. poduszka, kocyk),
- dzwoni i błyszczy się (np. dzwoneczek, metalowy spinacz),
- szeleści i jest przezroczysty (np. worek),
- jest lekki i lata (np. piórko, dmuchawce).

Komentarz autora:

W szkole dziecko będzie przyswajając treści programowe w sposób wielozmysłowy. Między innymi do tego celu niezbędne okażą się sprawnie funkcjonujące zmysły. W czasie zabawy zaobserwujcie, który zmysł jest dla dziecka najistotniejszy i chętnie go wykorzystuje w czasie uczenia się (eksploracji otoczenia), a z którego korzystać nie lubi.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Chcę pójść do szkoły

Zabawa 6.

Album z pamiątkami z wycieczki

Co jest potrzebne do zabawy:

- materiały biurowe – klej, nożyczki, pisaki, kredki itp.
- blok techniczny, kartki do pisania, kolorowanki, gazety
- różne obrazki, zdjęcia, pocztówki, materiały przyrodnicze
- mapa
- komputer, drukarka
- wygodne buty, ubiór i niezbędny sprzęt na wycieczkę (np. aparat fotograficzny)

Miejsce:

okolica, pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Przed wycieczką:

Zacznijcie gromadzić materiały i różnego rodzaju informacje na temat miejsca, którego będzie dotyczyć wycieczka. Możecie skorzystać z internetu (np. zdjęcia, mapa, szlaki turystyczne, ciekawe miejsca do zwiedzenia, zabytki, pomniki przyrody). Na tej podstawie opracujcie trasę wycieczki (zwiedzania).

W czasie wycieczki:

Wybierzcie się na wycieczkę (może być piesza lub rowerowa) i dokumentujcie jej przebieg, np. poprzez wykonanie zdjęć, rysowanie mapy. Zbierajcie także po drodze różne elementy (kamyki, rośliny itp.).

Po wycieczce:

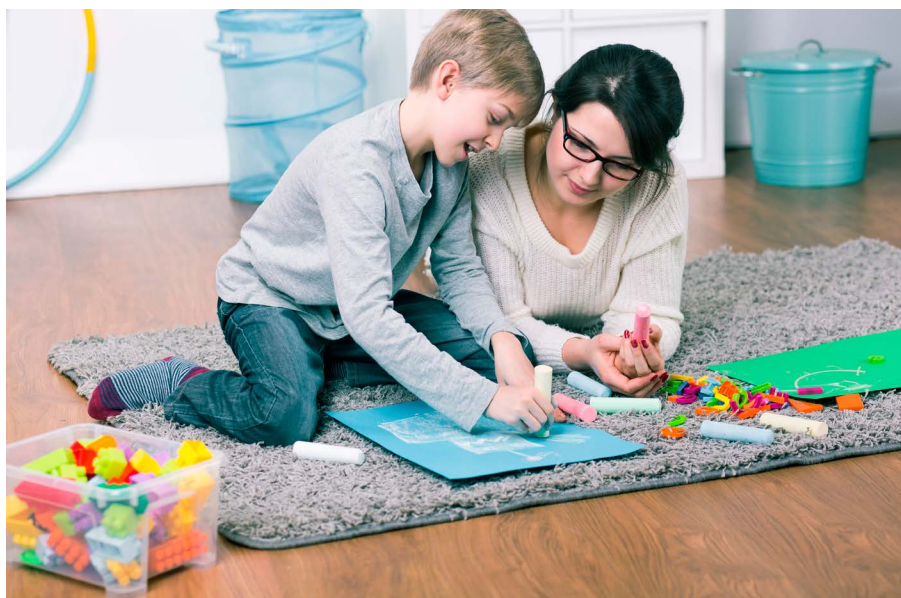
Zaproś dziecko do wykonania albumu z pamiątkami z wycieczki. Powinien on zawierać jak najwięcej różnorodnych elementów. Prezentując swoją pracę innym członkom rodziny lub rówieśnikom w szkole, dziecko będzie wielozmysłowo utrwaląc i zapamiętywać różne informacje (np. przez dotyk, wzrok, słuch, węch czy smak). Wykonując album, podzielcie się pracą, uwzględniając aktualne możliwości dziecka. Im więcej zadań wykona ono samodzielnie, tym lepiej.

Chcę pójść do szkoły

Jak wykonać album dotyczący Waszej wycieczki?

- Wymyślcie z dzieckiem tytuł albumu, np. „Ciekawostki z wycieczki po ...”.
- Przygotujcie okładkę oraz zapiszcie na niej tytuł i dane o autorze.
- Wykonajcie karty do pamiątkowego albumu, naklejając na nich zarówno gotowe materiały (np. wydruki z internetu, zdjęcia, mapki), jak również opracowane samodzielnie informacje. W albumie zamieście rysunki dziecka, mapkę z wycieczki oraz wykonane przez Was zdjęcia. Karty ozdabiajcie zebranymi elementami natury – można przyklejać drobne kamyczki, muszelki, zasuszone rośliny itp.

Komentarz autora:

Wykonanie albumu na temat wycieczki pomoże dziecku zdobywać nową wiedzę, poszerzać ją i porządkować. Ponadto rozwija ono zainteresowania czytelnicze, doskonali umiejętność czytania, rysowania, wycinania i pisania, a także ćwiczy logiczne myślenie, koncentrację uwagi, pamięć i kreatywność.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Chcę pójść do szkoły

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym,
jeśli chcą wiedzieć nieco więcej

- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu*, Gdynia 2007.
- Faber A., Mazlish E., *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań 1993.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Dziecięca matematyka. Książka dla rodziców i nauczycieli*, Warszawa 2007.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatków. Książka dla rodziców, terapeutów i nauczycieli przedszkola*, Warszawa 2004.
- Spock B., *Rodzicom o dzieciach*, Poznań 1998.

Dla dziecka i rodzica

- Bogdanowicz M., *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, Gdańsk 2008.
- Bogdanowicz M., Rożyńska M., *Lew-a ręka rysuje i pisze*, Gdańsk 2003.
- Buscaglia L., *Jesień liścia Jasia. Opowieść o życiu dla małych i dużych*, Gdańsk 2014.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatków. Pakiet pomocy*, Warszawa 2004.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Radość i wyspa Hop-Siup*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Smutek i zaklęte miasto*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Wstyd i latający śpiwór*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Zazdrość i wyścig żółwi*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Złość i smok Lubomił*, Sopot 2014.
- Molicka M., *Bajki terapeutyczne*, Poznań 1999.
- Rożyńska M., Mańkowska I., *Księga bajek terapeutycznych z serii „ORTOGRAFFI-TI z Bratkiem”*, Gdynia 2010, 2011, 2012.

Chcę pójść do szkoły

- Rożyńska M., Mańkowska I., *Czytam z Bratkiem. Trening czytania dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej*, Gdynia 2014.
- Vogel M. von, *Czy czujesz lekki powiew wiatru? Opowiadania i zabawy, które podobają się dzieciom i uwrażliwiają ich zmysły*, Kielce 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
- Bogdanowicz M., *Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdańsk 2011.
- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
- Bogdanowicz M., Kalka D., Sajewicz-Radtke U., Sajewicz-Radtke M.B., *Bateria metod oceny rozwoju psychofizycznego dzieci pięcioletnich i sześcioletnich – wersja skrócona. Bateria -5/6S*, Gdańsk 2011.
- Cieszyńska J., Korendo M., *Wczesna interwencja terapeutyczna*, Kraków 2008.
- Czabaj R., Mańkowska I., Rożyńska M., Tryzno E., *Gotowość szkolna. Zestaw ćwiczeń do wspomagania procesu diagnozy gotowości szkolnej oraz stymulacji funkcji percepcyjno-motorycznych i umiejętności matematycznych. Przewodnik metodyczny z instrukcją instalacji*, Gdańsk 2009.
- Dryden G., Vos J., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie dzieci w rozwoju do skupiania uwagi i zapamiętywania. Uwarunkowania psychologiczne i pedagogiczne, programy i metodyka*, Warszawa 2005.
- Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
- Koźniewska E. (red.), *Skala Gotowości Szkolnej*, Warszawa 2006.
- Maas V.F., *Uczenie się przez zmysły*, Warszawa 1998.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Program Ortografii z Bratkiem*, Gdynia 2010, 2011, 2012.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
- Maurer A. (red.), *Zabawy rymami. Kształtowanie świadomości fonologicznej u dzieci przedszkolnych. Ćwiczenia ułatwiające opanowanie sztuki czytania i pisanja*, Kraków 1997.
- Moroz H., *Rozwijanie pojęć matematycznych u dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1982.
- Skura M., Lisicki M., *Na progu. Ile w dziecku ucznia, a w nauczycielu mistrza? O co chodzi w pierwszej klasie?*, Warszawa 2014.

Chcę pójść do szkoły